

**Uredništvo
in upravištvo:**
Kolodvorska
ulice št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska petit-
vreta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
sopust.

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravištvo:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 249.

V Ljubljani v soboto, 27. decembra 1884.

Tečaj I.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponovno, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gl. 10—
„ pol leta	„ 5—
„ četrt leta	„ 2:50
„ en mesec	„ —85

Za Ljubljano:

za celo leto	gl. 6—
„ pol leta	„ 3—
„ četrt leta	„ 1:50
za donašanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

P. T. naročnikom in čitateljem!

Leto 1884. bliža se svojemu zatonu, z njim je „Ljubljanski List“ dopolnil svoj prvi tečaj ter po stari šegi, ukoreninjeni v vsem novinarstvu, stopa uredništvo njegovo pred prijatelje in naročnike, z nova prosit gmotne in duševne podpore, priporočati se v obilno naročbo.

In kaj jim bomo povedali ob novem letu? Zahvala jim, topla zahvala pred vsem za blagovoljnost, s katero so bili sprejemali in pozdravljali novo ustanovljeni „Ljubljanski List“. Položaj nam je bil takoj jasen, nismo se varali gledé izrednih njegovih težav. Pripravljenim nam je bilo biti na vsakojake napade, na silovite naskoke in skrito potuhnene zbadljivke — in doživeli smo jih v istini v obilni meri. Grško bajeslovje pripoveduje, da je ljubosumna Hera Alkmeninemu sinu, mlademu Herakleju v zibelko poslala dve veliki kači, uničiti Zevsovega potomca, toda mladi junak,

dasi še v plenica, zadavil je modrasa s krepkima ročicama. Nikakor si ne domišljujemo, da se sme „Ljub. List“ ponašati z jedno ali drugo lastnostjo grškega polboga. V tem pak obstoji na vsak način neka sličnost, da se je tudi našemu novinarskemu podjetju od svojega prvega početka bilo boriti z dvema sovražnima zmajema, z lažjo in s sumničenjem. In glejte jo, škodljivo to golazen, baš v zadnjem tednu zopet drzovitejše nego kedaj dviga svojo odurno glavo, zopet se ji urnejše giblje jeziček, zopet blesti ji strupeno zobovje! Sedaj je izvalila nova zalego; da bi namreč tla spodkopala našemu listu, vrgli so med svet po vsem neutemeljeno govorico, da dunajska vlada nikakor ne odobrava taktike „Ljub. Lista“. Uže faktum, da otvorimo naročnino na drugi tečaj slovenskega vladnega glasila, dokazuje očitno, da je trditev naših nasprotnikov po polnem neresnična, izmišljena. Na posebne želje, katere so se glavnemu našemu uredniku izražale na najkompetentnejšem mestu na Dunaji, odločil se je tudi on, vsaj za prvi čas še v prihodnjem letu obdržati vodstvo „Ljubljanskega Lista“ ter mu posvetiti svoje duševne sile. Naj se tedaj repenčijo odurne pošasti v svojih gadjih zakotjih, strašili nas vendar nikakor ne bodo!

Pa tudi naročniki naši niso se z bali protivnih napadov, saj kaže njih rastoče število, da zaupajo našim načelom, da so oni pristaši zmerno-narodne stranke. Da nismo opešali v trdnem boju, da obdani od klevetnikov nikdar nismo iz rok spustili ponosne svoje zastave, nikdar nismo izgubili nade na konečno zmago, — to uže je dokaz, da moramo prešinjati biti notranje istinitosti svojih nazorov. Bolj nego kedaj smo uverjeni, da se slovenstvo ne dá rešiti z golimi demonstracijami, z narodno nestrpnostjo in praznim zanikanjem. Poklicani zastopniki slovenskega naroda so dobro razumeli situacijo. Naši državni poslanci podpirajo osrednjo vlado v vseh važnejših vprašanjih, in tudi na Kranjskem je deželnozborna večina po vsem složna, kadar je treba, svetu dokazati, da cenimo sedanjo, Slovincem prijazno a vsem narodom pravično vladno sistemo ter da smo

vsigdar pripravljeni, povspešiti njeno delovanje. Pač je tudi pri nas še nekoliko nejasnih politikov, katerim se sline cedé po opozicijskih lavorikah, kateri si narodno gibanje sploh drugače predstavljati ne morejo, nego v strastnem protivju z vlado in drugimi narodi. Ali najglasnejši zastopnik tega zmedenega radikalstva prejel je dokaj občuten migljaj na notranjskem volišči, in tudi pri bodočih državnozbornih volitvah bode naš narod, — tega se trdno nadejamo — dokazal s svojim glasovanjem, da opozicija à tout prix nikdar ni njegovo vodilo. Zase zahteva Slovenec ustavno enakopravnost, iz srca rad pa jo privošči tudi slehernemu drugemu. Priliznena žlobudravost, vabljava zgovornost posameznih fantastov ga vendar ne more prepričati, da se vsaj na Kranjskem pod sedanjo centralno in deželno vlado ničesar ni zgodilo na korist njegovim narodnim in gmotnim interesom. Ohraniti in zagovarjati to, kar smo dosihmal si priborili, napredovati v tem zmislu ter polagoma doseči, česar sedaj še nimamo, mora biti načelo vsakemu treznemu politiku na Kranjskem. S takim previdnim in taktičnim postopanjem pak bomo tudi dobrodejno vplivali na položaj svojih rojakov po sosednih kronovinah ter mnogo več jim koristili, mnogo izdatneje podpirali njih opravičene težnje, nego bi to mogli storiti z burnimi pojavi politične nezrelosti, kakor jih narodu iz raznih razlogov nasvetujejo nekateri vrtoglavi kratkovidneži. To je naš program, te ideje hočemo vedno in vestno zastopati z vsemi svojimi silami, ne zmeneč se za osobne napade in podla očitanja, s kojimi se onečastijo naši protivniki!

Narod poučevati — to bode tedaj namen „Ljubljanskemu Listu“ tudi v prihodnjem letu! Stori! bomo to v uvodnih člankih, posrečilo se nam je, pridobiti več spretnih sodelavcev za to stroko, tako da smo v tem oziru baje najbolj preskrbljeni slovenski dnevnik. Zlasti na zanemarjene občinske zadeve se bomo pazno ozirali, in baš za taka eminentno praktična vprašanja nam je

Listek.

Srebrinov Tonček.

Spisal M. Brenoè-Silvanus.

Oj kam, Gospod, gre tvoja pot —

To so bili hudi, žalostni, krvavi časi za nas, ko so po pokrajinah naših gospodovali še oblastno in oholo graščaki. Vi jih ne pomnite, teh časov, in prav je tako, zagrenili bi vam žali spomini marsikatero uro in privabili bi vam morda celó solzo v oko. Oj, groza me je spomina! Graščak bil nam je tožitelj in sodnik, in grozna je bila njegova obsodba, narekavala je kazen plemenitaška ošabnost. Desetino pa so pobirali obilo od nas in delati smo jim morali tlako, kakor dela dandanes najbolj mučena živina najneusmiljenejšega voznika.

Gledite, tam gori v istem gradu, zdaj so pač le še razvaline, prolilo se je mnogo naše

krvi, tlačanske naše krvi. Pretepavali so nas graščinski biriči z bodečimi palicami, kakor se jim je ljubilo, in čim kruteje so z nami ravnali, tembolj jih je hvalil graščak. In razvaline tega gradu — naposled prišla je tudi za graščaka povračilna ura; kmetje razjarjeni razdejali so grad in ubili graščaka — razvaline te, vam pravim, vedele bi pripovedovati, kako je mnogi oče mnogobrojne družine poginil v temnih grajskih ječah gladi, ker je imel lepo hčer in je ni hotel predati graščakovim pohotnosti. Najhujši pa je bil graščak Alfonzo. Ves svet je sovražil, vse zaničeval — le svojo hčer je ljubil, šestletno svojo Juliko, to ljubil je čez vse. Če bi bila ona zahtevala, ukazal bi bil gotovo njej na ljubo do krvi pretepsti pol vaščanov. Toda dosta! Obljubil sem vam povedati povest, poslušajte torej.

Malo, uborno, leseno, s slamo krito hišico je imel stari Srebrin doli konec naše vasi. Borna ta kočica opirala se je na jedni strani na skalo, da je niso mogli podreti razjarjeni

vetrovi, a jezno so vendar trgali raz nje preperelo slamo, raznašali jo daleč po pašnikih v okoličji; večkrat je moral zlesti stari Srebrin na streho, da je zamašil s pezdrijem luknje, da revni družini ni kapalo obilo deževje na trda ležišča.

Stari Srebrin je imel ženo Marino, in zakona tega sad je bil Tonček. In kako zal fantiček je bil! Uže pri njegovem rojstvu obetale so stare vaščanke Marini, da bode Tonček nekdanj lep, zelo lep, da ga bodo vsa dekleta hotela „imeti“, in da bode lahko „dobil“ najbogatejšo v vasi. In res so se izpolnjevala ta prorokovanja. Lep je bil Tonček zmerom bolj, in vaščani imenovali so ga vedno le „zali Tonček“ in nič ni škodovalo njegovi lepoti, če je bil tudi večkrat lačen kot sit.

Srebrinova družina bila je zadovoljna. Mal vrtec okolo hišice, mala njivica na Rebri in kozica v hlevu bilo je vse premoženje, a Srebrina sta najprej dobro obdelala in porabila svoje zemljišče, pomagala potem sosedom pri delu, po zimi pa sta rezljala lesene žlice

obljubljena izdatna strokovnjaška pomoč. Feuilleton „Ljub. Lista“ razveselil in zabaval bode čitatelja z izvirnimi leposlovnimi spisi in vzglednimi prevodi, ter ga poučil z marsikatero popularno-znanstveno razpravo. Kar se novega zgodi po vsej deželi, žalostnega in veselega, prijavili bomo v lokalnem delu, oziroma v izvirnih dopisih. Sploh se bode uredništvo prizadevalo, da bode „Ljubljanski List“ v drugem svojem tečaju napredoval po vsebini in po pravilni in lepi pisavi. Kar je v naših močeh, zgodilo se bode, da postane naš list vedno glasilo slovenskega naroda in njegove vlade. Do svojih prijateljev pa stavljamo iskreno prošnjo, naj nas podpirajo pri našem težavnem poslu z obilno naročbo ter z mnogobrojnimi, zanimivimi in zanesljivimi dopisi. Potem se bode dosegel skupni naš cilj: **blagor domovine in slovenskega naroda** — ako Bog dá in sreča junaška!

Volitve v brnsko trgovinsko zbornico.

Lep božičen dar so prejeli moravski Čehi: večino v brnski trgovinski zbornici, katera je dosihmal bila nepremagljivo branišče fakcijski opoziciji. Uže iz glasnega jadikovanja nemškoliberalnih glasil se razvidi, kako hudo je poparjena njih stranka vsled vladnega postopanja. Roté se in prisegajo, da je to bilo drakonično nasilstvo, pravi pravcati *Gewaltstreich* trgovinskega ministra in moravskega namestnika grofa Schönborna. Vender se dá dokazati, da se vladna argumentacija strogo njemu z besedami, ob jednem pa z duhom dotičnega zakona z dné 29. junija 1868 o sestavi trgovinskih zbornic ter z novim volilnim redom. V volilni komisiji je namreč vladni komisar, namestni svetnik Jul. Schrötter, opirajoč se na naredbo trgovinskega ministerstva, razsodil, da se oni kandidati, ki niso ob jednem volilci v dotičnih volilnih skupinah, ne smejo smatrati voljenimi, če so tudi dobili večino glasov. Vsled tega je proglasil vladni zastopnik volitev trinajstih nemških odbornikov neveljavno ter ukrenil, da je isto število českých kandidatov veljavno zvoljenih v novi zbornici. Poprej so imeli Nemci 36 odbornikov, Čehi 12, a vsled vladnega odloka imajo sedaj Čehi 25, Nemci pa 23 glasov.

Narodna večina je torej osigurjena.

Rekli smo, da se vladna argumentacija strogo vjema z besedami dotičnega zakona o organizaciji trgovinskih zbornic in s potrjenim volilnim redom brnske trgovinske zbornice. § 4. onega zakona namreč izrečno pravi, da ima kupčijski minister pravico, določiti kupčijske in obrtnijske razrede (kategorije), „iz katerih“ se morajo voliti udje zbornice. Uporabljajoč to pravo, ukrenil je minister v § 2. volilnega reda, da voli vsak izmed treh volilnih razredov kupčijske sekcije 6 pravih članov in v obrtnijskem odseku prvi

in pletla koše. Pičel je bil zaslužek in pridelek, vender zadosten za življenje, dokler je delalo četvero pridnih rok.

Tako je šlo, dokler je bil Srebrin zdrav. Napala ga je pa nenadno bolezen, legel je v posteljo, iz katere ni več vstal.

Zimski večer je bil; dobro se še spominam, kakor bi se bilo včeraj godilo. Potihnilo je uže vse po vasi. Kdo bi bil tudi čul ta večer? Jezno je tulila burja okolo voglov ter zagajala sneg v okna, iz bližnjega gozda pa so se čuli gladnih volkov hripavi glasovi. Vaščani odmolili so večerno molitev, proseč Stvarnika, naj jih varuje zla ter se potem podali k počitku; le doli konec vasi, pri Srebrinu brlela je še slabo trska v levi. (Jaz bil sem tedaj nočni čuvaj.)

Stari Srebin ležal je bolan, ležal na smrtni postelji. Lica, blede, upala, odrevenela lica bila so nagubana. Težko je sopel bolnik. Poleg postelje pa je klečala žena njegova, dobra Marina in zraven nje sedemletni Tonček; mo-

vililni razred 10, drugi 8, tretji 10 in četrti 2 prava člana; pri tem pa določuje § 4., da mora vsaka volilna kategorija samostojno voliti ono število udov, ki ji pripada. Kdor bi vsled tega še dvojil, da ima vsak volilec pasivno volilno pravo samo v onem volilnem razredu, v katerem ima svojo aktivno volilno pravo, temu § 9. omenjenega zakona in § 11 volilnega reda prejasno pové, da je postopanje vladino po polnem zakonito. Omenjeni paragrafi namreč ukrenjujejo, da odločuje med onimi, ki se smejo voliti v dotično volilno kategorijo, relativno večina glasov. Ako zakon govori o onih, „ki se smejo“ voliti v dotični razred, potem je pač jasno, da postava določuje posebno pasivno volilno pravo za vsak razred ip da ne odpira vsakemu volilcu vrat do pasivne volilne pravice v poljubnem volilnem razredu.

Rekli smo pa nadalje, da se vladno postopanje tudi vjema z duhom zakona z dné 29. junija 1868, ki ima namen, omogočiti raznim skupinam zastopanje njihovih interesov v kupčijskih in obrtnijskih zbornicah. Ako zakon to zahteva, potem je pač velika nezmisel, ko bi volili montanski podjetniki na primer kacega malega obrtnika — recimo črevljarja — v montansko sekcijo. Kako bode mož zastopal interese rudokopov! Isto tako bi bilo duhu zakona po polnem protivno, ko bi veliki obrtniki vrnil se v kategorijo malih obrtnikov in tu odločevali usodo poslednjih. Znano je, da so si interesi obeh stanov čestokrat skoro diametralno nasprotni — in v zbornici naj bi nasprotnik zastopal interese svojih volilcev?

Ugovarjalo se je tudi, da jednakih oddelkov ne nahajamo pri nobeni drugih naših zbornic, ne pri deželni, ne pri državnem zboru. Vse te korporacije se volijo svobodno — vsak zamore kandidirati, kjer se mu zljubi. A opozicijska gospoda pri tem pozabi, da imajo omenjene korporacije namen zastopati skupne interese vse dežele ali vse države; kupčijske in obrtnijske zbornice pa so zastopnice posameznih interesov in to v najožjem pomenu besede. Paralela z drugimi parlamentarnimi skupinami torej nikakor ni umestna.

Iz vseh strani zdi se nam toraj vladni odlok po polnem utemeljen in pravičen, se vé da opozicijska strastno ugovarja ter protestuje proti dotični ministerski naredbi — in to je naravno. S pravičnim postopanjem vlade zgubila je svoj temelj, ki je počival na nezakonitih tleh; zgubila je svojo dolgoletno večino v brnski trgovinski zbornici in se morala umakniti z mesta, na katerem je toliko časa gospodovala s pomočjo aparata, ki je naenkrat zastal pod sedanjim zakonitim postopanjem.

Brnska trgovinska zbornica voli dva poslanca v državni zbor, štiri pa v moravsko deželno zbornico. Ti glasovi bodo se vé da od naprej stali na strani českega naroda.

lila sta ter prosila vsegamogočega Očeta, naj bi ohranil še pri življenji reditelja.

„Oj, oj, kako bomo plačevali desetino! Vzeli nam bodo še kozico iz hleva, vzeli nam še to ped zemlje ter naju vrgli pod kap, oj usmiljeni Bog!“ vzdihovala je Marina. „In kaj bode začela z otrokom?“

Bolnik v postelji upiral je medle svoje oči v ženo in otroka, trgalo se mu je srce, tolažil bi ja rad, a mu je tako hudo, tako tesno v grlu, zadušiti ga hoče. Čez nekaj časa mu je malo odleglo.

„Draga Marina, umrl bom, prav kmalu bode umrl. Premožnja vama ne morem zapustiti. Marina, skrbi za Tončka, da bode dober in pomagal ti bode, kadar odraste. Tonček, bodi dober in ljubi mater svojo, slušaj jo, kakor veleva četrta božja zapoved... Bodi dober — — —“

Starec je umolknil, prilezla mu je iz očesa smrtna solza. Srebrinka ostala je sama s Tončkom. (Konec prihodnjic.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V slednjih dneh bila je zopet pri grof. Taaffeju deputacija iz volilnih okrajev Hernals, katera je predložila prošnjo, naj se še pred volitvami v državni zbor dovoli **predmestjem direktna volilna pravica**. Ministerski predsednik je zopet dejal, da je pripravljen izpolniti to željo, a da bode zaradi ovir pač težko koj izpolniti jo.

Levičnjaki državnega zbora so uže postavili odbor, kateri ima nalog, da med tem, ko praznuje državni zbor, ukrene potrebne korake za prihodnje volitve.

Iz Lvova se poroča: Tukajšnji mestni zastop je sklenil, da ne nastopi daljne pravne poti proti ministerskemu odloku, s katerim se nalaga občini ustanovitev rutenske ljudske šole, marveč da hoče odpreti štiri paralelke z rutenskim učnim jezikom, da tako pospešuje narodnostno zmernost in pomirjenje.

Iz Zagreba se poroča, da so članovi zmerne opozicije sklenili, da se vender udeležijo otvorenja sabora dné 29. t. m. in dalnjih razprav, navzlic temu, da so v slednji seji izjavili, da se ne bodo prej udeležili obravnave, dokler se ne vrnejo izključeni Starčevićjanci.

Tuje dežele.

Kakor se poroča iz Carigrada, je v istini bolgarska agitacija v **Macedoniji** zelo živahna. Duhovenstvo in učiteljstvo baje tako silno agituje proti tam živečim Srbom in Grkom, da se je celó turška vlada morala zavzeti za slednje. Poroča se, da je bolgarsko prebivalstvo pretilo s smrtjo grškimi duhovnikom, če bodo opravljali svoje dolžnosti. Bulgarski agentje da denuncirajo Srbe pri turških oblastvih kot revolucionarje.

Kakor se je uže brzojavno poročalo, je zapadno-afriška **Kongo-konferenca** po kratki seji dné 22. t. m. preložila svoje delovanje do 5. januarja. Predlog severne Amerike, naj se svet ob Kongu po polnem nevtralizuje, je zadel pri konferenci na ovire. Trdi se, da konferenca ne more skleniti takega sklepa, ker bi to bilo izven njenega programa.

V jedni slednjih sej francoske zbornice zahteval je Madier de Montjau, naj se odpravi poslaništvo pri Vatikanu. Ferry je izjavil, da je poslaništvo pri Vatikanu iz političnih in verskih razlogov potrebno, ker bi se drugače moral odpovedati konkordat in se opustiti protektorat nad katoliki v orientu, katero pa bi vzele druge vlasti záse.

Dopisi.

Iz Črnomlja, 21. decembra. (Izv. dopis.) Včeraj imela je naša „Narodna čitalnica“ svoj redni občni zbor. Iz raznih poročil dovoljeno nam bodi nekoliko objaviti o njenem delovanju v minolem letu.

Društvenikov (domačih in vnanjih) bilo je 52; gotovo lep broj za naše razmere. Časopisov vzdržavala je čitalnica 11; odbor je zboroval osemkrat, zabav in veselic je bilo 11. V teku leta predstavljale so se te igre: „Srečno novo leto!“ „Gluh mora biti“ — in „Gospod šolski nadzornik!“ Poleg inventarja preostaja koncem leta v društveni blagajnici 21 glđ. in tri srečke „Narodnega doma“ ljubljanskega. Sklenilo se je tudi, da kupi čitalnica še pet sreček za „Narodni dom“ v Ljubljani, in društveniki, navzoči pri občnem zboru, dodali so še 9 glđ., tako, da kupi čitalnica zdaj še 14 sreček.

Časopis „Mir“ naročil se bode v treh iztisih, dva se prepustita uredništvu. (Novi odbor je prav srečno sestavljen, nove, navdušene moči nam bodo gotovo skrbele za lepe zabave in sploh za napredek društva. Živeli!) To so ob kratkem črtice o delovanju našega društva.

Zadnji čas postalo je življenje pri nas zopet prijetnejše. Nove, mlade delavne moči pripomogle so osnovati „jour-fixe“, kojih je

bilo do sedaj troje. Marljivo deklamovale so naše narodne gospodične proizvode in umotvorenih pesnikov; sodelovale so v komičnih prizorih in nastopile so zopet čez dolgo v mešanem zboru. Le tako naprej, blaga slovenska srca! Saj petjem vnema se najbolj srce in dušo za lepo domovino. In naši pevci? Komur je znano, kako težko da je, zložiti zopet kvartet ali zbor, ako se se moči razšle na desno ali levo po širnem svetu — ali celó pod črno zemljo, verjel bode, da smo bili prav iznenadeni pri zadnji veselici, katero je napravila čitalnica v spomin rojstvenega dne prvega pesnika slovenskega — v spomin dr. Fr. Preširna; prav lepo so nam gg. pevci zapeli nekaj pesnij. Sploh je bila ta veselica jako obiskana, in to svedoči, da se občinstvo zanima za naše slovstvenike in da „velikan — Preširen budi.“

Razne vesti.

— (Koliko je vredna ženska?) James A. Johnson tožil je železniško družbo v San Francisku, naj mu izplača odškodnino. Tožitelj zahteval je 100 000 dolarjev odškodnino, ker je njegova žena Lizzie Johnson spodtaknila se ob lesono bruno, katero je ležalo pred njenim stanovanjem in se tako poškodovala, da je kmalu potem umrla. Sodišče priznalo mu je 3750 dolarjev odškodnino!

— (3650 žepnih ur) napravi se zdaj vsak dan v Zedinjenih Državah in 6 600 000 žepnih ur se baje naredi na leto na vsem svetu. Povprečno traja jedna ura pet let. Evropski rokodelc napravi na leto 58 ur, ameriški strojni delavec pa 150 in cene ure ameriške gredo prav dobro in stane tam okolo 4 $\frac{1}{2}$ marke jedna.

— (Navdušen demokrat v Chicagu) obhajal je zmago Clevelandovo na posebno originalen način. Najel si je za jeden dan neko gostilno ter sam dal vsakemu, kdor je hotel praznovati, na razpolaganje jedi in pijače, kolikor je hotel. Kakor poročajo zanesljivi viri, imel je ves dan polno pivnico.

— (Učitelj v šolah v Livermore, Colorado, imajo vedno v zalogi rženo žganje, in to zato, da morejo z njim pomazati rane otrokom, kadar jih ugrizne kaka kača klopotača, katere se v obilici nahajajo v onem kraju; rženo žganje je namreč dobro, vspešno sredstvo proti strupu klopotača.

Domače stvari.

— („Veliki list“, goriška „Soča“), kateri samoljuben o sebi piše, da se je moral oglašati tudi o zadevah bratov Kranjcev, in da njegove besede niso bile brezvspešne (!), nam očita, da, med tem, ko drugi slovenski listi hvalijo vlado zaradi imenovanja novega deželnega šolskega nadzornika za Kranjsko in novega vodje c. kr. gimnazija ljubljanskega, mi, „katerim je naloga vlado hvaliti,“ o tem molčimo, in da „smo prinesli le suhe imena brez nikake polivke.“ Na to moramo mogočni „Soči“ odgovoriti, da, kjer ona in njeni radikalni somišljeniki hvalijo vlado, ni treba jo hvaliti tudi nam. Hvala Bogu, da ji je sedanja vlada vsaj nekaj naredila po godu! Da bi le bila „Soča“ tudi v drugih slučajih v svojih sodbah tako pravična. Žalibog, da ni; žalibog, da po navadi vdriha po vladi brez pravega vzroka in na tak način „meče dobrosrčnemu narodu pesek v oči.“ Takemu nespametnemu in zlobnemu ravnanju nasproti, bodi si da ga nahajamo v predalih „Soče“, bodi si v drugih njej podobnih listih, je naša naloga, ne hvaliti vlade, temveč braniti jo zoper krivične napade naših prenapetih politikov. In to svojo nalogo in dolžnost bomo vedno brez strahu izpolnovali. Resnica mora priti na vrh.

— („Literarno-zabavni klub“ ljubljanski) nima danes zvečer „jour-fixa“, ker je večina gospodov klubistov izven Ljubljane; torej bode prihodnji „jour-fixe“ v soboto po novem letu.

— (Na podkóvski šoli) kmetijske družbe kranjske v Ljubljani vršili se bodo izpiti za kovače dne 29. in 30. t. m., in sicer prvi dan za vnanje kovače, kateri se hoté podvreči izpitu, a niso obiskovali šole, drugi dan pa za šolo obiskujoče.

— (Umrli) je tukaj sinoči ponoči žurnalista Karel Konec.

— (Filharmonično društvo) priredi jutri popoldne ob 5. uri v redutni dvorani koncert z zelo zanimljivim vspešnim.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj zvečer predstavljala se je v tukajšnjem gledališču prvikrat igra „Zrini“, ali „krščansko-turška vojska“; to zgodovinsko žaloigro v petih dejanjih je po Teodoru Körnerju prosto poslovenil Josip Gócelj. Igra (v nemščini blizu vsa in verzih, poslovenjena v prozi) je polna iskrenih pojavov domovinske ljubezni, a je vender v Nemcih uže skoro po polnem pozabljena, vsaj za gledališko predstavljanje. V igri odlikoval se je, kakor vselej, g. Kocélj (Nikolaj grof Zrini), prav vrlo je izvel svojo ulogo tudi g. Slavko (Mehmed Sokolovič), in to je tem večje vrednosti, ker je še novinec na gledaliških deskah, a je vender z izredno gotovostjo in preudarjenostjo nastopal; dobro so tudi izvršili svoje uloge gg. Gorenjski, Dobrnik, Viharjevič in Danilo; kot igralci sta se odlikovali gospodičini Zvonarjeva in Vrtnikova, vender bi bila morala biti prva kot mati nekoliko „starejša“ od hčere. Druge osebe sodelovale so po svojih močeh, da se sme reči, da se je igra sploh dobro izvela. Oprava „iz deželnega gledališča v Zagrebu“ bila je izredno krasna, rodka v slovenskem gledališču. Posebno pa je dopadala v petem dejanju po režiserji g. Josipu Kocélju prirejena velika živa podoba. Občinstvo, katerega je bilo polno na vseh prostorih, odlikovalo je opetovano s ploskanjem vrle igralce. Konečno moramo vender še dobrohotno omeniti, naj bi se na odru nekoliko bolj pazilo na jezik, naj bi se preveč ne govorilo „po ljubljanski.“

— (Nesreča.) Iz Kranja se nam poroča: Dne 15. t. m. pomagal je 60letni tesar Martin Pičman iz Naklega nekemu vozniku nakladati na voz težko mecesnevo drevo; drevo pa se je preobrnilo, zgrabilo Pičmana, se zvalilo nanj ter mu zmečkalo glavo. Revez bil je takoj mrtev; nesrečnež zapustil je ženo in dva otroka.

— (Občinska volitev.) Pri občinski volitvi novega občinskega zastopa za občino Studenec (okr. krški) bil je županom izvoljen Matija Seljak, občinskimi svetovalci pa Josip Lekše, Matija Koracin, Josip Andronja, Fran Novšak in Fran Komljanec.

— (Požarna kronika.) Dne 18. t. meseca okolo 6. ure zvečer nastal je na skednji graščaka Jurija Račiča v St. Heleni ogenj, kateri je uničil hleve, krmo, jeden stroj, več gospodarskega orodja in hlapčeve obleke; v ognju poginilo je tudi troje goved in jeden prašič. Kdo je ogenj zanel, se ne vé. Ker v bližini ni bilo nobene brizgalnice, mogel se je ogenj udušiti še le v 24 urah. Škode je 3000 gld.; pogorelec je bil zavarovan.

Polom kranjske eskomptne družbe.

To so vam bili božični prazniki, katerih se bode spominjala tužna Ljubljana še mnogo, mnogo časa! V sredo še smo se nadejali, da bode možno, rešiti zavod, kateri je neobhodno potreben bil našim trgovcem in obrtnikom. Ni nam ugajalo, da je sicer tako radodarna kranjska hranilnica svojo podporo odtegnila onemoglemu društvu; sedaj pozivamo, da je hranilnično ravnateljstvo istiniti položaj vsaj deloma poznalo. Kajti, da se bode kolonečno zločin prikazal, da se bode razkrilo izneverjenje, ali boljše, tatvina v velikanskem stilu, kakor smo jo doslej videli le pri velikih bankah, ter da se bode zločinec naposled sam odtegnil pravici, sproživši samokres proti lastnemu čelu — tega sigurno nikdo ni pričakoval, ta izid je grozovitejši nego vsa prorokovanja najbolj črnogledih pesimistov! O žaloigri, katera se je včeraj zvečer ob 6. uri vršila v pisarni eskomptne družbe na Velikem trgu, izvedeli smo sledeče podrobnosti:

Društveni ravnatelj Zenari živel je uže dlje časa precej potratno za svoje razmere, dasi mu s 4000 gld. letne plače v Ljubljani tudi ni trebalo stradati. Vender ga nihče ni imel na sumu, da ne bi bil pošten. Ali včeraj iznenadoma se je zaukazala izredna škontracija društvene blagajnice, radi tega ker je nek upravni svetnik slutil neurednosti v ravnateljskem poslovanju. Ravnatelja ni bilo zraven. Pregledovalci našli so pač knjige v redu, toda ko so prišli k depótu, našli so v

svoje največje strmenje primanjkljaja okroglih 70 000 gld., in pri menjajah primanjkljaja 30 000 gld. Takoj so poslali po državnega pravdnika, kateri je odredil, naj se dene Zenari v zapor. Podpredsednik upravnega sveta g. Kordin podal se je s kasirjem g. Ahčinom in nekaterimi policijskimi stražniki v Zenarijevo stanovanje, kjer ga pa doma našli niso. Ko se nazaj vrnejo, jim pride Zenari naproti. Ustavijo ga ter ga naprosijo, naj z njimi pride v pisarno, da pojasni nekoliko neumljivih stvari. Radovoljno se jim pridruži ter se med potjo še prav hladnokrvno razgovarja o vremenu itd. Misli si je morda, da ne bode nič hudega. Toda ko je videl spodnje prostore razsvetljene in ko je čutil, da je zbran ves upravni svet, jasna mu je bila situacija. Upravni svet zboroval je v pritličnih prostorih; ker so bile dotične duri zaklenjene, trebalo je najprej podati se v pisarno v prvem nadstropju ter odtod po ozkih zavozitih stopnicah (polžnicah) v parterre sobano, ki so tako ozke, da moraš le posamič doli priti. Zenari je šel prvi, in ker je bil dobro vajen tega pota, nekoliko bolj urno nego spremljevalci njegovi. Ali ko je na podnožju, izvleče hipoma samokres, si ga nastavi na levo sence ter sproži in v istem hipu se zgrudi na tla!! Ni bil takoj mrtev, živel je še okolo pol ure, potem je izdihnil dušo.

Ne dá se popisati, kak utis je prouzročila grozna novica po ljubljanskem mestu. Posamezniki, kateri so nezvestemu ravnatelju zaupali svoje imetje, so silno hudo zadeti; tako se pripoveduje, da je vladni svetnik dr. St. izgubil nič menj nego 27 000 gold. O ohranitvi eskomptne banke se va da ni več govora. Najbolje bi pač bilo za uložnike, ako se doseže mirna likvidacija. Toda upniki so tako razburjeni, da bode skorej gotovo društvo prisiljeno h konkurzu. In kaj potem, sedaj ko se bliža novo leto s svojimi plačilnimi obroki! Bojimo se, prav živo se bojimo usodnih posledic!

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Brno, 26. decembra. Včeraj sem došli telegram trgovinskega ministerstva uničuje izvršene volitve ter odredjuje nove volitve.

Budimpešta, 26. decembra. Policija zasledila je tatu, kateri je ukral v novembru na pošti 5143 gld.; tat je sluga na tukajšnji pošti. Denar dobili so zakopan v Veszprimu.

Tržne cene.

V Ljubljani, 24. dec.: Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 34 kr., domače 6 gld. 34 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; reš 5 gld. 4 kr.; ajda 4 gld. 55 kr.; proso 5 gld. 69 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 92 kr., salo po 82 kr., špeh po 58 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 3 $\frac{1}{2}$ kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 64 kr., svinjina 54 kr., drobniško po 36 kr., — Piške po 50 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 80 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
26. dec.	7. zjutraj	728.72	+ 0.4	bzv.	obl.	2.80 sneg
	2. pop.	728.90	+ 1.6	vzh. sl.	>	
	9. zvečer	730.59	+ 0.8	zpd. sl.	>	
27. dec.	7. zjutraj	731.43	+ 0.4	bzv.	obl.	0.00
	2. pop.	732.73	+ 2.4	jzpd. sl.	>	
	9. zvečer	735.23	+ 1.0	vzh. sl.	>	

Balzam zoper ozeblino

od dr. Marinellija

izdeluje G. Piccoli, lekarničar „pri angelji“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Najboljše in najsigurniše osvedočeno sredstvo zoper ozeblino. (109) 15—5

Steklenica s kopolinim praskem 80 kr.

Umrlí so:

Dné 24. decembra. Andrej Gantar, hlapec, 58 l., Sv. Petra cesta št. 3, emfizem.

V civilni bólnici:

Dné 24. decembra. Lucija Kralj, 82 l., plućnica. — Miha Okorn, delavec, 50 l., jetika.
Dné 25. decembra. Janez Meisel, tkalec, 44 l., jetika.

Uradni glasnik

z dné 24. decembra.

V zakup se oddá lov v občinah: Aržiše, Poljsje, Gradiše, Hotič, Kanderše, Kolovrat, Kotredež, Litijska, Marijin dol, Smartno, Moravče, Konj, Zagorje, Trebevo in Vače, vse v davskarskem okraji litjskem, na dobo od 15. januarja 1885. l. do 15. januarja 1891 pri c. kr. okrajstvu v Litijski ob 9. uri.

Tujci.

Pri Maliči: Dr. Kirchhammer, zobni zdravnik, z Dunaja. — Svetina, trgovec, iz Linca. — Sterbenz, trgovec, iz Kočevja.
Pri Slonu: Trevisini, trgovec, s hčerjo iz Trsta. — Bertholi s soprogom iz Erceg. Novega. — Demischer s sinom iz Železnikov.

Srečke

z dné 24. decembra.

Praga: 50 39 51 58 26.

J. pl. Trnkóczy, lekar pri pri zlatem samorogn' priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem Marijaceljske kapljice za želodec,

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vseh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: **mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, kró v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezní na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo.** — 1 Sklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucator samo 8 gld. **Svarilo!** Opozarjamo, da se tiste **istinite Marijaceljske kapljice** dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri **J. pl. Trnkóczy-ju.** Razpošiljava se le jeden tucat.

Brez te **varstvene znamke**, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliču smatrati kot **ponarejeno.**

Schutzmarke.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču

je odločno najboljšo zdravilo zoper **protin** ter **revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živcih, oteklino, otrpnele ude in kite** itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**cvetu zoper trganje po dr. Maliču**“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

(116) 9—9

Gospodu **pl. Trnkóczy-ju**, lekarju v Ljubljani. Moja mati so na **protinskej bolezni** na nogi **silno trpeli** in razna domača zdravila brezvpešno rabili. Ko je pa bolezni čimdalje hujša prihajala in uže več dnij niso mogli stópti na nogo, spomnim se na **Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr.** ter si ga nemudoma naročim. In res imel je **čudovit vseh**, da so se po kratkej rabi **oprostili mučnih bolečin.** S popolnim prepričanjem **priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo** in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni **priporočam.** Vašej blagorodnosti pa izrekam **najprisrčnejšo zahvalo**, z vsem spoštovanjem udani **Fran Jug**, posestnik v Šmariji pri Celji.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne holecine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno olje

najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpustke in bezgavne oteklino. 1 steklenica 60 kr.

Salicilna ustna voda,

najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skaženem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatuljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6. škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila iz dezele izvrše se tekoj v lekarni pri „Samorogu“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

Dninarji

in

kameno-delavci

dobé tekoj dober zaslužek pri (139) 1

uredbi Drave

v Velikovci na Spodnjem Koroškem.

Rainer & Pinteritsch, stavbinsko podjetje.

Najfinejša (186) 6—5 Melange-marmelada

(mešana omáka), kilo po 40 kr.

Najfinejša esenca za punš ali čaj

(v njej združen čajovi in rumovi izleček),

najcenejše in ugodnejše pripravljanje najfinejšega punša v steklenicah z navodom, kako rabiti, po 1 gld. 20 kr., 65 kr. in 45 kr., najfinejši **šampanjec** in **vino v boteljah**, prodaja najceneje

J. R. Paulin, Ljubljana,

Pred škofjo št. 1, Špitalske ulice št. 2.

V založništvu našem je ravnokar izišla na svitlo knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik,

učitelj.

12 pól v 8°. Mehko vezana stane 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

A. Mayerjeva
trgovina
piva

v steklenicah v Ljubljani
priporoča izborno

mareno pivo

iz pivovarne bratov Koslerjev

v zabojčkih po 25 in 50 steklenic.

Cena $\frac{7}{10}$ lit. steklenici . . . 16 kr.

$\frac{5}{10}$ „ „ . . . 12 „

Zabojčki in steklenice franco nazaj ali se pa najceneje vračunavajo. (66) 19

Prekrasno novoletno darilo!

Ravnokar so v našem založništvu izišle na svitlo:

POEZIJE, zložil S. Gregorčič.

Drugi, pomnoženi natis.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gold.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.